

dni na kopitni venec vtirati, 1 centimeter nad kopitnim gornjim robom.

Razstava sadja v Mariboru.

Pred 2 letoma osnovalo se je v Mariboru za celo glavarstvo sadjerejsko društvo, zlasti na prizadevanje g. Fr. Robiča, šolskega nadzornika in vrlega učiteljstva. Svrha mu je s pomočjo šole in šolskih vrtov pospešiti sadjarstvo v teh okrajih. Šolskih vrtov je uže več prirejenih in letos je društvo v g. Goetzevej dvorani napravilo sijajno, krasno razstavo sadja. Meščani, učitelji in kmetje so pokazali, da se tukaj uže mnogo in krasnega sadja pridela. Okolo 200 sadnjih plemen bilo je videti in tudi lepega grozdja. Vrli učitelji so nam pred oči postavili krasen pregled sadjarstva od Slov. goric, Pozruka, do Pohorja in Boča. Hvala jim! —

Razstavo obiskalo je mnogo odličnikov: ekselencja milost. knezoškoč, c. kr. namestnik baron Kübek, baron Washington. Veliko pripomagalo in trudilo pa se je osobje sadje- in vinorejske šole, mnogo učiteljev, zlasti pa g. Fr. Robič, katerim se je tudi javno izrekla in se tukaj ponavlja: Najprisrčnejša hvala!

V soboto 4. oktobra so razstavo odprli, v ponedeljek 6. pa končali s razdelitvijo premij in priznavanj:

1. Srebrno svetinjo so prejeli: c. kr. major Fr. Kaufmann v Vodolah, Mih. Marko v Mariboru, Franc Praprotnik, nadučitelj pri Mariji Devici v puščavi, Daniel Ramuta pri sv. Martinu, dr. O. Reiser v Pekrah, J. Stegar, učitelj pri sv. Petru.

2. Bronasto svetinjo so dobili: L. Albensberg v Mariboru, Antonia Konrad Iv Bergenthalu, Janez Fluher pri sv. Petru, Fr. Girstmajer mlajši, Jožef Kodela v Melji, dr. Lorber, Janez Robič v Lempahu, Jožef Staudinger, K. Udl, nadučitelj upokojeni v Jarenini.

3. Častno priznanje: Marija Dietrich, Frančiška Delago, Marija Furek, Jož. Fistravec v Studencih, Karl Fluher, Feliks Ferk, Roza Gruber, dr. Hirschhofer, K. Huber, Ant. Hren, nadučitelj v Framu, Janez Jauk v Lembahu, J. Jager, nadučitelj v Studencih, Sim. Ješovnik, nadučitelj pri sv. Ropertu, Silv. Fontana. Al. Brezina v št. Ilji, Marija Kušter, dr. Leonhard, E. Leske, nadučitelj v Rušah, J. Miklošič, grofinja d'Orsay v št. Juriji v Slov. Goricah, J. Reich, nadučitelj pri sv. Lenartu, H. Reichenberg, Fr. Rola, nadučitelj pri sv. Petru, Franc Roškar v Lembahu, M. Rajšp pri sv. Juriji v Slov. goricah, šola sv. Jakobska in Lovrenčka, grajščina Slivniška, H. Schleicher, F. Simlinger, J. Spritzey, Fr. Šuen, nadučitelj pri sv. Barbari, Franc Weingerl na Pesnici, J. Vacek, Ema Weingraber, J. Wregg v Slivnici, Jož.

Bezjak, J. Walcher v Cinzatu, pristava Ve-trinjska.

V denarjih so dobili: 10 fl. F. Windiš, nadučitelj v Slov. Bistrici; po 1 zlat: Jožef Nerat v Krčovini, J. Korman v Grajtu, M. Toplar v št. Juriji, J. Zemljič, učitelj pri sv. Križi; po 5 fl.: Greg. Poljanec, učitelj pri sv. Lovrenci, Jakob Robič v Lembahu, Rok Škorijanec, nadučitelj v Makolah, J. Trunk v št. Juriji; po 2 tolarja: Štef. Kovačič, nadučit. pri sv. Marjeti, J. Mlakar v Laporji, Jakob Marko v Glanci, Jož. Zorec v Studencih, K. Skrinjar. Fr. Smonik in K. Toplar v št. Juriji, Rahle in Mlinar v št. Venčesu, Frančiška Skerget pri sv. Kungoti in Marija Ramutova (za fino sušeno sadje) pri sv. Martinu.

Sejmi. 11. oktobra: Maribor; 13. oktob.: Gomilica, Gnas; 15. oktobra: Loče, Račo, sv. Križ pri Slatini, sv. Lenart v slov. graškem okraji, Planina; 16. oktobra: Spielfeld; 17. okt.: sv. Hema; 18. oktobra: Trije kralji v Slov. goricah, Vojnik. Posreda, Mozirje, Trbovlje; 19. oktobra: Oplotnica.

Dopisi.

Sv. Marko pod Ptujem. (Drago posilinemštvo — nered na poštah). Koliko zmešnjav, nadlegovanj posestnikov, pisarij in težavnih potov našim že itak preobloženim c. k. žandarjem pozroči eden sam posilinemški pi-sač! To naj sledeče dokaže: Došla je pozovnica k vaji v orožji (Einberufungs-Karte zur Waf-fenübung) za Simon Tschusch v Zabovcih. Pi-sač pa je v pismu spremljal začetno črko S v nemški Sch, potem pa še b v črko l, tako da je napisal namesto Sabofzen: Schalofzen. Ta pozovnica romala je pod št. 11969 ^{29/6}. 1884. od c. kr. okr. glavarstva Ptujkega v „Schalofzen“. Tamošnji obč. predstojnik odgovoril je lepo slovensko po št. 51. ^{9/7}. c. k. okr. glavarstvu v Ptuj, da rezervista tega imena nega v občini. C. k. okr. glavarstvo ukazalo je pod št. 12802. ^{9/7}. žandarjem v Ormož in Središče, naj tega Simona Tschusch iščejo. Iskali so ga Središki žandarji po celem svojem rajonu in naznanili pod št. 367 ^{10/7}, da tam ne ga s tem imenom rezervista. Iskali so ga tedaj Ormožki žandarji po celem okraju, zelo gori do Tibavec, pa vse zastonj, ni ga najti. — Ormožki žandarji tedaj naznanijo c. k. okr. glavarstvu v Ptuj pod št. 501. ^{23/7}, da v tej reči ne opravi-ji nič. Ko pride ta rudeča pozovnica nazaj, natakne si vendar pisac očale in sprevidi, da ni pisano Schalofzen — ampak — Sabofzen, in glej; c. k. okr. glavarstvo je doposlalo pod št. 13837. ^{23/7}. 1884. to pozovnico sem, da jo Simon Čuš-u izročimo, kateri je tukaj rojen in vedno tukaj stanuje in obče znan, kakor po-

šten fant. Zakaj nemški pisarji iz slovenskega S — nemški — Sch napravljajo? Zato ravno so poštni uradniki pri svoji ekspediciji sploh preobloženi, ker morajo takove napake zavoljo enega posilinemca po 8krat, kakor „Dienstsache“ sem pa ta pošiljati. Ni čuda! da ima c. kr. Ptujška pošta takov nered v svojej ekspediciji, da n. pr. dobajajo pisma in časniki inostranski na stotine sem, kateri sem ne spadajo. Tukaj hočem samo deseti del teh zgubljenih sinov (pisem) navesti: 4krat g. župnikov časopis od sv. Andraža, 2krat g. kaplanov časopis od sv. Lovrenca, 1krat gosp. župnikov časopis od sv. Janža, 3krat g. obč. predstojnikov časopis od sv. Andraža, 8krat g. obč. predstoj. časopis z Meretine, 3krat g. obč. predst. časop. z Gajovec, „Frachtbrief“ g. Pavla Majerič v Dornovi, 1kr. časop. učitelja v Dornovi, 2kr. časop. obč. predst. v Malivesi. karta g. Igljč na Bregu pri Ptuj, razun tega pa množina listov in drugih poštnih stvari, ktere vestno zopet na pošto oddamo. Prosimo vse g. „listonoše“ naj vestno vse redno zopet nazaj na pošto oddajo, kar v ta kraj ne spada.

Iz šaleške doline. Večina tukajšnjih županstev upeljala je slovensko uradovanje po izgledu županstva okolice šoštanske, katera je na posredovanje vrlega tamšnega župana in njegovega tajnika slovensko uradovanje prva uvedla. Mnogo opavirov delalo se je omenjenemu županstvu od mnogo strani, posebno od „papirnatega viteza“. Toda omenjeno županstvo stalo je trdno pri sklepu svojem. Hvale vredni izgled posnemale so tukajšnja županstva, sv. Andraž, sv. Ilj, krajni šolski sveta županstva št. Janž, sv. Martin na Paki, Skale in okrajni zastop, katerega načelnik g. Fr. Skubic, zdravnik v Velenji, stoji trden kot skala za mili narod slovenski, on se ne plaši peščice zagriženih šulfereinskih sosedov in je ves unet za blagor okraja. Zgorej navedena županstva naročila so slovenskih tiskovin pri Milici v Ljubljani. Nije li tako postopanje posneme vredno? Kako pa ravnajo druga županstva in krajni šolski sveti okraja šoštanskega? Pri županstvu sv. Florijana, v katerej občini razven velečestitega gosp. župnika v Belih vodah nijeden nije zmožen pravilne nemščine, vradnje neka Salamonova modrost, katera s svojo prevzišeno glavo celo to občino in Topolsko, ki je tudi popolnoma slovenska, v nemčevalnem spanji ziblje. Na noge pošteni rojaki. Odstraniti se mora tema nevednosti, napočiti dan zavesti narodne. Mar vam nije znano, občinski župani, da le vi ste odgovorni za občinsko poslovanje in uradovanje, smejete li se zanašati, da je vse v redu, kedar vam pisac na nemško pismo s prstom kaže? (Konec prihodnjic.)

Sv. Marija v Puščavi. Ker je nek št. Lovrenčan tožil, kako se neki bojijo, da bi njim

narodnjak čast vzel, ter ga tožijo, naj jim jo nazaj da, bodi povedano, da je v tej reči bojda nek gospod učiteljskega stanu izvrsten. Tudi tukaj je nek mož, nekda občinski predstojnik, se izjavil, da je bil od istega gospoda zaradi žaljenja na časti pri sodnji tožen, a v tožbi zoper narodnjaka v št. Lovrenci tudi ovi gospod ni celo čist, tako si šepetajo saj ljudi, kateri ga poznajo kot drznega preroroka, ki je pred časom trdil, da v petih letih tukaj uže Slovence več ne bo. Tudi takšni glasi, da bi ta gospod bil najhuji liberalce in agitator, niso nenavadni. To je dobrega vendar preveč od enega gospoda. — Naj bo. Itak je znan. Lepo ni. Če že noče biti za Slovence, saj nasprotno bi naj ne bil. Naj bi se spomnil, kje in po kom je postal, kar je. Kaj še „Marijo v Puščavi“ posebej zadeva, tako rečem: težko, da bodo tukaj kedaj gospodarili, ki ne ljubijo naše sv. cerkve in nje služabnikov in poleg tega še delajo zoper svoj lastni rod. Nepremišljeno surovost, kakor se je brala v malovrednem časopisu o domačem duhovnem pastirji, koja pisava upeljana je od dveh že starih in znanih mož, je sramota vsakemu poštenjaku in tudi pri prostemu ljudstvu oči odpira, kaj namerava liberalcem, pa tudi druge surovosti, storjene od enega teh mož poštenemu kmetu, so marsikaterim živ nauk. Težko po pomagalo kaj liberalcem udrihanje nekega moža, poleg železnice, koji ima baje duhovnike za farje in Slovence za cotelne. Na njih sadu boste njih spoznavali, velja tudi tukaj.

Iz Ptujja Pretekli teden pokopali smo tukaj g. Antona Kukovec-a narednika 47. pešpolka, ki je služil 20 let cesarja. V vojski je bil 1866. leta proti Prusom in 1878. leta v Bosniji, kjer si je nakopal plučno bolezen, ki ga je po dolgem mučnem bolehanji pobrala. Zadnji čas je bil pomočni uradnik pri tukajšnji sodnji. Pogreba so se udeležili veteranci, veliko tovarišev in prijateljev. 47. polk je poslal narednika g. Kerseja kot zastopnika z lepim vencem. Gospod Spindler je posebno kot stari tovariš skrbel za dostojen pogreb. Umrlemu bodi lahka zemlja! —rn.

Iz Vojnika. Živel slovenski Vojniški trg! Letos si pokazal, da prebivajo v tebi vrli, pošteni Slovenci. Imel si do sedaj zaradi par privandranih posilinemcev nemško lice ali čvrsti domačini, korenina slovenskega trga, so ti krinko ali larfo nemčalsko z lica potegnoli. Akoravno so te sovražniki nemčurski stiskali od vseh strani, si vendar vse napade vrlo odbil. Od hiše do hiše letali, sladko govorili in obetali, žugali in protili so liberalni posilinemci slovenskim volilcem, ali vsa njih prekanjena potuhnjenost je bila zastoj. V celih trumah so prišli nagovarjat volilce, naj volijo liberalno ali vse njih nagovarjenje, vse njih

prošnje so bile bob v steno. Ko po jutrah ti liberalni posilinemci dolgo spijo, da jim je vsaka božja služba prerana — so na dan volitve že na vse zgodaj po hišah letali, da bi slovenske volilce premotili. In kakošna je bila tudi volilna komisija? Razun g. Vratariča, vrlega Slovenca, kojega so hoteli neškodljivega storiti, je bila cela komisija protislovenska, akoravno je bila večina volilcev slovenska. Brcali so glas za glasom iz volilnega zapisnika v škodo Slovincem; protipostavne glasove pa, ki so padali v njih koš, so potrdili. In čuj slovenski svet! vkljub vsem tem smo v Vojniku zmagali — ne palice, s katerimi so grozili, ne kočije, ktere so razpošiljali, nič ni pomagalo. Slovenci smo dobili večino, ktera je in bo ostala zapisana v zlate bukve Vojniškega slovenskega trga! Ko je šlo h koncu volitve in so liberalci in „šulver-einarji“ gledali sramotni propad, so nemirno osupnjeni postali. G. Cotl, ki je nekda v Žavei v slovenski srajeki okoli kovačnice skakal, — matere slovenske sin, ki niti ene nemške besedice ni znala, je silno razburjen bil; nam se je usmilil, pa kaj, ko se ni dalo pomagati! G. Hostonski, njegov krstni in g. Kupnik njegov firmiski boter, sta bila silno žalostna in poparjena, videč sijajno zmago slovensko. — Slovincem poštenim ste jamo kopali, pa ste sami v njo pali. Živel torej slov. Vojniški trg! živeli srčni Vojniški slov. volilci! živela upanja polna Vojniška slovenska mladina! — živel pa posebno g. Vratarič, ki si vsekali smrtno rano Vojniškemu posilinemštvu!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Svitli cesar mudi se na Dunaji sedaj in jutri sta poklicana grof Wurmbrand in baron Goedel poročat, kako je bilo v deželnem zboru štajerskem. Ta je bil v soboto sklenjen 4. t. m. Moramo reči, da so se slovenski poslanci hrabro pa tudi modro in zmerno obnašali tako, da so liberalne peteline s tem jako osramotili. Tega se bodo čitatelji našega lista sami prepričevali, ko bodo brali naše poročilo po stenografskih zapisnikih. Omenimo le, da so interpelacije Raičeve silno grizle nemčurje, g. M. Vošnjak pa je s svojim nasvetom, naj bi se činži vknjiženim dolgovom znižati skušali, vrlo prodrli, nemški deželni odbor dobil je nalog o tej reči si glavo beliti. Spremembo volilnega reda pri okrajnih zastopih od g. M. Vošnjaka nasvetovano pa so liberalci zavrgli, boter je bil Schmiderer, se vé, ko bi kmetje toliko pravice pri volitvi imeli, kakor plačujajo doklad, potem bi on ne nosil Seidlnove krone. G. Raič je z dobrimi kleščami prejel ormožkih nemškutarjev pokrovitelje tako, da je baron Kübek sam obečal, ka bo treba

novе volitve za mestni zastop. Slovenci ormožki, bodite torej pripravljeni — Zveza slovenskih posojilnic izvolila je zopet g. M. Vošnjaka za predsednika in sedež jej ostane v Celji, ob enem je ljubljanski shod sklenil več posojilnic na Kranjskem osnovati. — Čehi na Dunaji snujejo polit. društvo ter hočejo pokazati, da živijo; Čehov je v spodnji Avstriji več, kakor Nemcev na Krajskem. — Hrvatska narodna stranka modro postopa, v vsak odsek izvoli v deželnem saboru po 2 Starčevićjanca in 1 poslanca neodvisne stranke. — V Budimpeštu zboruje državni zbor vogerski. — Nemški šulverciin pruski pošilja v Avstrijo koledar, v katerem se na nas Slované brezsravno psuje, zlasti učiteljem ga dopošiljajo.

Vnanje države. Ljudje še vedno ugibajo, kaj neki pomeni tricesarski shod v poljskih Skrnjevicah; najbliže resnici hočejo tisti biti, ki mislijo, da meri proti Angležem; in res nemški Bismark je v Perzijo poslal veliko poslanstvo z nalogom spodrinoti angleški upliv. — Kolera v Italiji ponohava — Freimaurerji v Belgiji morali so malo potihniti, ko je katoliško ministerstvo glavne rogovileže dalo zapreti ali iz dežele iztirati. — Prajzovski, luteranski Gustav-Adolf-Verein steguje svoje roke tudi v Avstrijo in brezverni liberalci in katoličani spačeni se jih veselijo, drugo leto hoče glavni zbor pri nas na Českem obhajati. — Francozi začeli so na Kitajce pritiskavati prav močno in brodovje francosko je bombardiralo mesta pomorska na otoku Formaza. Mesta so baje uže v francoske oblasti. — V zapadno Afriko, v deželo Angra-Peguena namerava mnogo Nemcev izseliti se. Dobro, ko bi le tudi naše nemškutarje hoteli seboj vzeti k zamorcem.

Za poduk in kratek čas.

V Sarajevo.

(Dopisuje J. Čagran, veroučitelj v Sarajevu.)

II. Od Zenice prva štacija „Janjiče“ je le radi tega zanimiva ker od ondot vozi pošta v Travnik, Jajce in Banjoluko. Pri štaciji „Dvor“ imajo „pravoslavni“ v velikem poslopji svojo dubovsko semenišče. Zadnja štacija pred Sarajevom se zove Ilidže-Černotina. Pri Ilidžah so jako vroči vreli in toplice. Od Ilidž le kake pol ure oddaljeno izvira pod „Igman planino“ reka Bosna. Kraj se radi tega zove: „Vrelo Bosne“.

Ob 10. in 16. min. zvečer dovede železnica potnika na Sarajevski kolodvor. Železniška proga je sè vsem 269 kilometrov dolga. Kako je čuti, se bode desedaj neprikladni vozni red tako spremenil, da vlak pride uže ob 7. zvečer v Sarajevo, ter na mesto ob 3/4 na 6.